

OSLO TINGRETT

DOM

Avsagt: 26.03.2025

Saksnr: 24-177562MED-TOSL/03

Rettens leder: Tingrettsdommer Bjørn Askim

Meddommere:

Ola Jørgen Swang
Silje Bjørnø Haga

Påtalemyndigheten

Politiadvokat Thomas Fredrik Blom,
Statsadvokat Frederik G. Ranke

mot

Sara Javaid
Navida Malik
Carina Sarah Bull Tessand

Advokat Anne-Marie Bjørnås Gulichsen
Advokat John Christian Elden
Advokat Jostein Løken

DOM

Sara Javaid, er født 06.07.1984 og bor i Oslo. Hun er norsk statsborger. Hun er uføretrygdet og har en netto inntekt per måned på kr. 18-19.000. Hun er ugift og uten forsørgelsesbyrde.

Navida Malik er født 09.11.1984 og bor i Oslo. Hun er norsk statsborger. Hun arbeider som veileder og har en brutto årsinntekt på ca. kr. 600.000. Hun er gift og har fire barn.

Carina Sarah Bull Tessand er født 15.04.1982 og bor i Oslo. Hun er uføretrygdet. Hun er ugift og har tre barn.

Ved tiltalebeslutning utferdiget av Det nasjonale statsadvokatembete den 04.11.2024 er de satt under tiltale ved Oslo tingrett for overtredelse av

- I Straffeloven § 115, jf. straffeloven § 15**
for ved på annen rettsstridig måte å ha voldt fare for at en stortingsrepresentant påvirkes i sin virksomhet.

Grunnlag:

Onsdag 13. mars 2024 i tidsrommet kl. 12.00 til ca. kl. 12.10, på strekningen fra 7. juni-plassen ved Det norske utenriksdepartementet, nedover Stortingsgaten og frem til inngangen til Stortingets kontorlokaler på Wessels plass i Oslo, gikk og løp hun uavbrutt tett bak, foran og rundt stortingsrepresentant Sylvi Listhaug, samtidig som hun ropte bl.a. "FrP hør, barn i Gaza dør", "Blod på henna, blod på penga", "Shame on you", "Hvordan er det å vite at barn dør?", "Du jobber for oss, ikke sant?" og "Hører du, eller gir du faen?". Forfølgelsen ble fortløpende filmet og lagt ut på sosiale medier. Handlingene og uttalelsene var egnet til å påvirke Sylvi Listhaug i sitt virke som stortingsrepresentant i møte med allmenheten.

- II Straffeloven § 266, jf. straffeloven § 15**
for ved skremmende eller plagsom opptreden eller annen hensynsløs atferd å ha forfulgt en person eller på annen måte krenket en annens fred.

Grunnlag:

Til tid og på strekning som beskrevet i post I, forholdt hun seg som der beskrevet, hvilket var både skremmende, plagsomt og hensynsløst over for Sylvi Listhaug.

Hovedforhandling ble holdt den 24.02., 25.02., 26.02. og 27.02.2025. De tiltalte møtte og erkjente seg ikke skyldig etter tiltalebeslutningen.

Retten mottok forklaring fra 7 vitner, og det ble foretatt slik dokumentasjon som framgår av rettsboken.

Aktor la ned slik påstand:

1. Sara Javaid, f. 06.07.1984 dømmes i henhold til tiltalen for overtredelse av:
 - Straffeloven § 115, jf. straffeloven § 15
 - Straffeloven § 266, jf. straffeloven § 15Til en straff av fengsel i 68 dager som fellesstraff med, jf. straffeloven § 82 forelegg av 18. oktober 2024 fra Oslo politidistrikt.
Til fradrag i straffen går utholdt varetekt med 1 dag, jf. straffeloven § 83.
2. Navida Malik, f. 09.11.1984 dømmes i henhold til tiltalen for overtredelse av:
 - Straffeloven § 115, jf. straffeloven § 15
 - Straffeloven § 266, jf. straffeloven § 15Til en straff av fengsel i 75 dager.
Til fradrag i straffen går utholdt varetekt med 1 dag, jf. straffeloven § 83.
3. Carina Sarah Bull Tessand, f. 15.04.1982 dømmes i henhold til tiltalen for overtredelse av:
 - Straffeloven § 115, jf. straffeloven § 15
 - Straffeloven § 266, jf. straffeloven § 15Til en straff av fengsel i 75 dager.
Til fradrag i straffen går utholdt varetekt med 1 dag, jf. straffeloven § 83.
4. Sakskostnader idømmes ikke for noen av de tiltalte.

Forsvarer for tiltalte nr. 1, advokat Gulichsen la ned slik påstand:

Sara Javaid frifinnes.

Forsvarer for tiltalte nr. 2, advokat Elden la ned slik påstand:

Navida Malik frifinnes.

Forsvarer for tiltalte nr. 3, advokat Løken la ned slik påstand:

Carina Sarah Bull Tessand frifinnes, subsidiært at hun anses på mildeste måte.

Sakens bakgrunn

Onsdag den 13.03.2024 ca. kl. 12:12 gikk Fremskrittspartiets leder og stortingsrepresentant Sylvi Listhaug inn inngangen til Stortingets kontorlokaler på Wessels plass etter en handledur på byen. Straks etter ankomst ringte hun til sin kontaktperson Ketil Laforce i Politiets sikkerhetstjeneste (PST). Hun opplyste at hun var blitt forfulgt av pågående demonstranter. Laforce tok kontakt med sikkerhetssjefen på Stortinget Pål Munck som også var blitt kontaktet av Listhaug om hendelsen. Dagen etter hendelsen opprettet PST anmeldelse. Listhaug avga forklaring for politiet den 15.03.2024. I de påfølgende uker pågikk det

identifiseringsarbeid av personer som hadde deltatt i hendelsen. Det ble også innhentet videomateriale/film fra sosiale medier og sikret film fra overvåkingskameraer . Etter hvert fikk PST sikker identifikasjon på flere personer, herunder de tiltalte Javaid, Malik og Tessand. PST ved politiadvokat Thomas Fredrik Horn traff den 19.04.2024 beslutning om pågrepelse nevnte personer. Siktelsen var likelydende med senere tiltalebeslutning. De siktede ble alle tre pågrepet den 23.04.2024, og senere løslatt fra varetekt samme dag etter å ha avgitt forklaring for politiet. Verken Javaid, Malik eller Tessand erkjente seg straffskyldig etter siktelsen. Etter beslutning fra Oslo tingrett ble det også samme dag gjennomført ransaking hos Javaid og Malik. Hos Javaid ble en Apple Iphone 14 pro beslaglagt. Av beslagsrapport (dok. 04.03) framgår at den ble overlevert frivillig av siktede ved inngangsdøren. Hos Malik ble det tatt beslag to stk Iphone som i henhold til beslagsrapport (dok. 04.03) begge lå på nattbordet hos siktede.

Tiltalebeslutning ble tatt ut den 04.11.2024. Post I i tiltalebeslutningen er tatt ut etter riksadvokatens ordre. Saken ble oversendt tingretten med anmodning om berømmelse av hovedforhandling den 12.11.2024.

Rettens bemerkninger

Kort om bevisbyrde og bevistvil

Det er et grunnleggende krav i strafferetten at det er påtalemyndigheten som har bevisbyrden, som omfatter alle subjektive og objektive straffbarhetsbetingelser. Således at tiltalte skal anses som uskyldig inntil påtalemyndigheten har bevist det motsatte. Straffbarhetsbetingelsene skal bedømmes selvstendig for hver av de tiltalte.

Beviskravet er strengt. For å kunne domfelle må retten på grunnlag av de bevis som er framlagt i retten være overbevist om eller sikker på at tiltalte er skyldig. Det er ikke tilstrekkelig at det er mer sannsynlig at tiltalte er skyldig enn at hun ikke er det. Kravet gjelder bevisresultatet som sådan. Det kreves ikke at hvert enkelt moment skal være bevist utover enhver rimelig tvil, såfremt det etter en samlet vurdering av momentene ikke er rimelig tvil om konklusjonen.

Retten legger ovennevnte prinsipper til grunn ved vurderingen av skyldspørsmålet for hver av de tiltalte.

Ad. tiltalebeslutning av 04.11.2024

Post I og II

Onsdag den 13.03.2024 dro Sylvi Listhaug til fots fra Stortinget for å handle klær som hun skulle bruke på Fremskrittspartiets landsmøte. Klesbutikken lå ved Solli plass på Frogner. Av bilder fra kameraovervåking framgår at Listhaug gikk forbi Det norske utenriksdepartementet (UD) i retning Solli plass kl. 10:30. Ifølge Listhaugs forklaring for retten registrerte hun at det pågikk en demonstrasjon utenfor UD da hun var på vei til butikken. Hun både så og hørte demonstranter.

Det framgår av bilder fra kameraovervåking at klokken var 12:04 da Listhaug gikk forbi UD på vei tilbake til Stortinget. Ifølge Listhaugs forklaring for retten la hun merke til at de samme demonstrantene hun hadde sett og hørt da hun gikk oppover nå stod på fortauet ved 7. juni-plassen. Ifølge Listhaug «tenkte hun på å gjøre seg så usynlig som mulig» da hun passerte demonstrantene i rask gange. Hun snakket på dette tidspunkt i mobiltelefonen med Fremskrittspartiet 1. nestleder Hans Andreas Limi. Dette var en samtale som ifølge Listhaug ble påbegynt før hun ble oppmerksom på demonstrantene. Av videofilm fra overvåkingskamera framgår også at Listhaug passerte en gruppe på 6-7 personer. Det er på det rene og uomtvistet at to av disse personene er tiltalte nr. 1 Sara Javaid og tiltalte nr. 2 Navida Malik. En person ved navn Matthew Dillon Ozuna var også blant de som stod der. Han er venn av alle de tre tiltalte i saken. Tiltalte nr. 3 Carina Sarah Bull Tessand hadde forlatt stedet kort tid forut. Ifølge Tessands forklaring for retten hadde hun gått ned til trikkeholdeplassen ved Nasjonalteateret for å ta trikken hjem. Av videofilm fra overvåkingskamera framgår at Tessand forlot de andre ved 7. juni-plassen kl. 12:02 og gikk i retning Nasjonalteateret.

Om det videre hendelsesforløp har Listhaug i sin forklaring for retten framholdt at noen i gruppen må ha sett henne da hun gikk forbi. Dette fordi de begynte å følge etter henne. Ifølge så vel tiltalte nr. 1 Javaid som tiltalte nr. 2 Malik var det en av de andre som stod der som gjorde oppmerksom på å ha sett Sylvi Listhaug passere. Av videofilm fra overvåkingskamera synes å framgå at det var en kvinne med «gul ryggsekk» som hadde gjenkjent Listhaug.

Tiltalte nr. 3 Tessand forklarte for retten at en av meddemonstrantene, mens Tessand stod ved trikkeholdeplassen, kom vinkende og sa at Sylvi Listhaug var på vei nedover. Ifølge Tessand tenkte hun der og da at hun ville stille noen spørsmål til Listhaug om forholdene i Gaza. Farfaren hennes var general Odd Bull som blant annet hadde arbeidet for FN i Midtøsten på 1960-tallet. Hun introduserte seg for Listhaug med disse opplysninger, og sa at hun ønsket å stille henne noen spørsmål. Ifølge Tessand opplevde hun der og da at Listhaug ignorerte henne. Listhaug så tilsynelatende «ned på henne». Hun stoppet aldri opp, hun bare smilte og fortsatte å gå mens hun tilsynelatende pratet i mobiltelefonen. Ifølge Tessand fikk hun aldri på

noe tidspunkt inntrykk av at Listhaug var redd eller engstelig, hvilket hun heller ikke hadde grunn til å være. Såfremt Listhaug hadde gitt uttrykk for at hun var redd eller engstelig, ville det blitt respektert.

Ifølge Listhaugs forklaring for retten fant hun det mest formålstjenlig å ikke svare på noen spørsmål, da hun vurderte at bevarelse kunne ende med konfrontasjon. Hun fortsatte derfor å gå, mens hun hele tiden var i telefonisk kontakt med Limi. Hun ba sistnevnte holde linjen i tilfelle det skulle skje noe. Aksjonistene ble ifølge Listhaug stadig mer pågående. Hun oppfattet at det var aksjonister også i en gruppe bak, men at det var særskilt tre kvinner, som vekselvis befant seg i front og på siden av henne, som var pågående.

Ifølge tiltalte nr. 1 Sara Javaids forklaring for retten ble hun i likhet med Navida Malik gjort oppmerksom på at Sylvi Listhaug hadde gått forbi etter at demonstrasjon utenfor UD var avsluttet. Hun og Malik gikk etter for å stille Listhaug noen spørsmål om situasjonen for palestinerne på Gaza. Ifølge Javaid stilte hun selv ikke noen spørsmål til Listhaug. Hennes rolle var kun å filme med mobiltelefonen. Det var Malik som stilte spørsmålene. Listhaug besvarte imidlertid ingen spørsmål verken da eller senere. Listhaug bare smilte mens hun fortsatte å prate i telefonen. Javaid la i ettertid ut videofilmen på sin Instagramprofil. Ifølge Javaid var det intet som tilsa at Listhaug oppfattet situasjonen som skremmende. Listhaug ga heller ikke uttrykk for dette.

Ifølge tiltalte nr. 2 Navida Maliks forklaring for retten stilte hun spørsmål til Listhaug om hva «hun synes om det som skjer i Palestina». Kort tid etter sluttet også Tessand seg til. Ifølge Malik ønsket hun gjennom sine spørsmål å få Listhaugs synspunkter på forholdene for palestinerne i Gaza. Det var grunnen til at hun gikk etter Listhaug. Hun ønsket å få fram politikernes syn på forholdene i Palestina, herunder Sylvi Listhaugs synspunkter. Det var også grunnen til at hun filmet med mobiltelefonen og la det ut på Instagram i ettertid. Hun oppfattet ikke på noe tidspunkt at Listhaug ble skremt eller følte situasjonen truende. Listhaug ga heller ikke på noe tidspunkt uttrykk for dette. Det var heller ikke noe ved hennes oppførsel som tilsa at hun følte seg skremt eller truet. Ifølge Malik smilte Listhaug og fortsatte tilsynelatende bare å prate i telefonen.

Ifølge Malik var hun heller ikke «tett på» Listhaug. Hun holdt «god avstand» hele veien. Hun løp heller ikke etter Listhaug som beskrevet i tiltalen, og Listhaug ble på ingen måte hindret i sin ferd. Hun var aldri nær henne. Hun kom seg imidlertid i posisjon slik at hun kunne filme Listhaug både bakfra og i front. I og med at Listhaug ikke besvarte noen spørsmål, men bare fortsatte å prate i telefonen, hadde Malik ifølge sin forklaring spurt Listhaug om hun snakket med noen i telefonen, eller om hun bare lot som hun gjorde det. Etter hvert anså hun det for nytteløst å stille flere spørsmål til Listhaug, og etter ha passert Theatercafeen ga hun seg i likhet med flere til kun å rope slagord som beskrevet i tiltalen.

Ifølge Listhaugs forklaring for retten var det ikke de verbale utsagn som var problemet. Det er ytringsfrihet, hvilket hun er en sterk forsvarer av. Det var således intet av det som ble uttrykt verbalt som hun ikke tålte, men det var ubehagelig å bli forfulgt av aktivistene. Da hun hadde passert Theatercafeen, og «de fortsatt hang på», tenkte Listhaug der og da ifølge sin forklaring for retten at «de gir seg ikke». Da hun kom til Wessels plass, opplevde hun at det hele tilspisset seg. Hun fryktet at hun kunne bli slått av noen som kom bak henne. Hun hadde ikke oversikt. Hun vurderte et øyeblikk å gå ned til Stortingsgarasjen, men slo dette fra seg da garasjen ikke er bemannet, og således at hun risikerte å bli alene med aktivistene. Hun bestemte seg derfor for å gå til inngangen til kontorlokalene på Stortinget. Ifølge Listhaugs forklaring mente hun på dette tidspunkt også å ha sagt til aktivistene at de måtte slutte å forfølge henne. Konfrontert med at Listhaug i sin forklaring for politiet den 15.03.24 ikke hadde gitt uttrykk for dette, framholdt Listhaug at hun i alle fall hadde følt det slik, og at hun uansett ga uttrykk for dette da hun var kommet inn inngangen til kontorlokalene på Stortinget.

Av sammenstilling av mobilopptak som er gjort av de tiltalte Javaid og Malik og vitnet Ozuna, framgår at Sylvi Listhaug stoppet opp ved lysreguleringen hvor Rosenkrantzgate krysser Stortingsgaten. Det er ingen av demonstrantene som ved denne anledning ble nærgående eller gjorde utfall mot Listhaug. De stoppet også opp og holdt avstanden til henne. Kort tid etter på Wessels plass framgår av video fra overvåkingskamera at Listhaug krysset Nedre Voll gate og gikk mot inngangen til Stortingets kontorlokaler som ligger vis a vis Halvorsens Conditori i samme bygg. Avstanden fra Listhaug til demonstrantene var mange meter, men ved inngangspartiet er tiltalte nr. 1 Javaid og tiltalte nr. 3 Tessand få meter etter. Videre framgår av videoen fra overvåkingskamara at så vel Javaid som Tessand stoppet opp ved inngangsdøren, før de gikk inn.

Om det videre hendelsesforløp framgår av video fra overvåkingskamera at Listhaug gikk inn i personalslusen. Så vel Javaid som Tessand var avventende til slusen hadde lukket seg. Slusen åpnet seg imidlertid, hvilket åpenbart var foranlediget av at Listhaug beveget seg inne i slusen. Hun snudde seg mot Javaid og Tessand, og kom tilsynelatende med et utsagn. Av sammenstilling av mobilopptak er det hørbart at Listhaug kommer med et utsagn. Retten anser at det først var på dette tidspunkt i hendelsesforløpet - da Listhaug stod i slusen - at hun beviselig ga uttrykk for de måtte gå eller la henne være i fred. Så vel tiltalte nr. 1 Javaid som tiltalte nr. 3 Tessand var på dette tidspunkt på vei til å returnere, da de ble ført ut av sikkerhetsvakter. Tiltalte nr. 2 Malik gikk ikke inn i bygget. Hun ble stående utenfor inngangen sammen med de andre demonstrantene. Det framgår så vel av overvåkingskamera som av mobilopptak, hvilket også er i overensstemmelse med Maliks forklaring for retten.

Matthew Dillon Ozuna har i sin vitneforklaring for retten framholdt at han er venn av alle de tre tiltalte. Ifølge Ozuna er de tiltalte empatiske og ikke voldelige personer med innlevelse og lidenskap for Palestinerne sak. De ønsker å vekke norske politikere, og få dem i tale. Spesielt er det ifølge Ozuna viktig at politikere med stor makt og innflytelse blir forespurt om sine holdninger og stillingtagen til de massive overgrep og lidelser som den palestinske

sivilbefolkningen blir utsatt for fra Israel og deres allierte. Da de ved en tilfeldighet ble oppmerksom på at Fremskrittspartiets leder passerte dem utenfor UD, tok de «øyeblikket». De gikk etter for å stille spørsmål til Sylvi Listhaug. De «forfulgte» henne ikke, men gikk etter for å stille spørsmål til henne som politiker og «maktfigur». Det ble aldri framsatt noen trusler eller gjort fysiske tildragelser. De holdt også hele tiden fysisk avstand. I liket med tiltalte nr. 1. Javaid og tiltalte nr. 2 Malik, filmet også vitnet deler av gangturen. Ifølge vitnet var dette bevisst. Dels blir det gjort for å dokumentere hva politikere uttaler, dels blir det gjort for å beskytte demonstrantene som er uten noen beskyttelse. Palestinademonstranter blir ifølge vitnet ofte forsøkt marginalisert.

Ifølge Ozuna var det ikke noe ønske fra demonstrantene at Sylvi Listhaug skulle føle verken frykt eller ubehag. Hun svarte imidlertid ikke på noen spørsmål. Hun bare «ignorerte oss» og snakket uavlatelig i telefonen. Av den grunn ble spørsmål etter hvert avløst av slagord.

Etter rettens syn er det etter bevisførselen ingen holdepunkter for Sylvi Listhaug ba demonstrantene om å fjerne seg eller tre tilbake, før hun var kommet inn i «personalslusen» som beskrevet ovenfor. Sylvi Listhaug valgte fra første stund ifølge sin forklaring den «strategi» overfor demonstrantene at hun ikke ville snakke med dem. Dette underbygges også av politioverbetjent Ketil Laforce sin vitneforklaring for retten. Vitnet ble kontaktet telefonisk av Listhaug kl. 12:15, det vil si tilnærmet umiddelbart etter hun hadde ankommet kontorlokalene på Stortinget. Ifølge vitnet fortalte Listhaug ham at hun uavbrutt hadde snakket med Limi på telefonen hele veien for å unngå å gå inn i en dialog med demonstrantene. Dette fordi hun fryktet at det kunne «eskalere». Retten finner således at Listhaug ved å velge en slik «strategi» kan ha mistet oversikt over og forståelsen av om hva som foregikk, og at hun således kan ha misoppfattet eller mistolket demonstrantenes opptreden og intensjoner, herunder også hva gjelder de tiltalte. Retten viser også til at spaserturen fant sted midt på dagen sentralt i Oslo og med mange fotgjengere ute i gatene. Av film fra mobilopptak og videoovervåking framgår at demonstrantenes opptreden tilsynelatende heller ikke vakte noen reaksjoner fra utenforstående.

Det er etter bevisførselen ingen holdepunkter for at Listhaug under den aktuelle spaserturen fra 7. juni-plassen utenfor UD og fram til inngangen til Stortingets kontorlokaler på Wessels plass, verken ble hindret, stanset, berørt fysisk eller truet i verken ord eller handling. Tidspunktet da hun passerte 7. juni-plassen er verifisert til om lag kl. 12:04. Tidspunktet da hun ankom inngangen til Stortingets kontorlokaler er verifisert til om lag kl. 12:12. Tidsbruken var således om lag 8 minutter, hvilket tilsier at strekningen ble tilbakelagt i normal gangfart. Hun ga beviselig ikke på noe tidspunkt under spaserturen noen anvisning om eller uttrykk for at demonstrantene måtte fjerne seg, eller holde større avstand. Hun ga heller ikke uttrykk for at hun misbilliget å bli filmet.

Som det framgår ovenfor har så vel de tiltalte, som vitnet Ozuna, beskrevet at de oppfattet Sylvi Listhaugs opptreden som ignorerende og nedlatende. Hun besvarte ingen spørsmål, og snakket bare uavlatelig i mobiltelefonen.

Retten finner først å ta stilling til om de tiltaltes handlinger rammes av straffeloven § 266 som lyder:

«Den som ved skremmende eller plagsom opptreden eller annen hensynsløs atferd forfølger en person eller på annen måte krenker en annen fred, straffes med bot eller fengsel inntil 2 år.»

Lovens ordlyd – «annen hensynsløs atferd» - viser at det er et gjennomgående krav at atferden må være hensynsløs for å rammes, jf. Rt-2014-669.

Bestemmelsen er en videreføring uten realitetsendring av straffeloven 1902 § 390a.

For straffansvar stilles det etter ordlyden både et krav til handlingens karakter og til dens resultat. Det er bare den hensynsløse atferd som rammes, jf. HR-2019-1468-U. I avsnitt 23 heter det:

I Rt-2014-669 avsnitt 17-18 oppsummeres rettstilstanden slik:

«(17) På bakgrunn av ordlyden og de forarbeidsuttalelsene jeg har nevnt, legger jeg til grunn at en fredskrenkelse først blir straffbar etter § 390a dersom den går markert ut over slike ubehageligheter som alminnelig menneskelig samkvem regelmessig kan føre med seg. En krenkelse rammes således bare dersom den kan karakteriseres som «hensynsløs», eller som «kvalifisert klanderverdig», se Matningsdal og Bratholm, kommentarutgave til straffeloven, tredje del, side 230.»

(18) Det må foretas en konkret helhetsvurdering av om et forhold faller inn under bestemmelsen, jf. Rt-2010-845 avsnitt 14. Omstendigheter som når og hvor handlingen ble begått, om den hadde et aktverdig formål og fornærmedes opptreden vil ofte være sentrale elementer i denne vurderingen».

Det vises videre til avsnitt 15 i nevnte dom i Rt-2014-669, hvor Høyesterett under henvisning til Straffelovrådets innstilling som er inntatt i Ot.prp.nr.41 (1954) side 21 flg, presiserer:

«Rådets bemerkninger viser videre at hensikten med handlingen bør spille en stor rolle ved avgjørelsen av bestemmelsens rekkevidde. Det vil også være av betydning om gjerningsmannen ble provosert, se side 24 i proposisjonen.»

Ved vurderingen av nærværende sak tar retten utgangspunkt i at hver av de tiltalte har et ekte og dyptfølt engasjement for det palestinske folk og de altomfattende lidelser som

sivilbefolkningen på Gaza er blitt utsatt for. Bakgrunnen for og motivet for de tiltaltes henvendelse og opptreden overfor Sylvi Listhaug, var således utvilsomt å få rettet hennes oppmerksomhet mot dette. Det forhold at Listhaug umiddelbart reagerte med å overse deres forsøk på kontakt og dialog, har åpenbart ut fra omstendighetene blitt oppfattet som nedlatende og arrogant. Inntrykket av arroganse og nedlatenhet ble forsterket av at Listhaug fortsatte å prate i mobiltelefonen. Det videre hendelsesforløpet etter at tiltalte nr. 3 Tessand hadde presentert seg og forsøkt å stille spørsmål til Listhaug, må således også vurderes i lys av at de tiltalte tilsynelatende ble noe provosert av Listhaugs opptreden.

Retten er etter dette kommet til at Sylvi Listhaug ikke ble utsatt for noen fredskrenkelse som kan karakteriseres som hensynsløs eller kvalifisert klanderverdig.

Tiltalte nr. 1 Sara Javaid, tiltalte nr. 2 Navida Malik og tiltalte nr. 3 Carina Sarah Bull Tessand må etter dette bli å frifinne for overtredelse av tiltalens post II.

Retten skal etter dette ta stilling til om de tiltaltes handlinger rammes av straffeloven § 115 som lyder:

«Med fengsel inntil 10 år straffes den som ved bruk av makt, trusler eller på annen rettsstridig måte volder fare for at Kongen, Regenten, regjeringen, Stortinget, Høyesterett eller Riksretten, eller et medlem av disse institusjonene, hindres eller påvirkes i sin virksomhet.»

Bestemmelsen viderefører stort sett innholdet i straffeloven 1902 § 99 slik den lyder etter at den ble endret ved lov av 28. juli 2000 nr. 73. Til forskjell fra § 99 kreves det nå bare fare for angrep for at bestemmelsen skal være fullbyrdet, men forskjellen er ikke så stor ettersom § 99 likestiller forsøk med fullbyrdet overtredelse. I tillegg er det å påvirke et medlem likestilt med det å hindre hans virksomhet. På samme måte som § 99 inneholder bestemmelsen også en rettsstridreservasjon.

I nærværende sak er det på det rene at de tiltaltes handlinger ikke rammes av gjerningsbeskrivelsen i straffeloven § 115. Som det framgår ovenfor har de tiltalte verken «opptrådt ved bruk av makt, trusler eller på annen rettsstridige måte». Dette vilkåret for straff er således ikke oppfylt.

Tiltalte nr. 1 Sara Javaid, tiltalte nr. 2 Navida Malik og tiltalte nr. 3 Carina Sarah Bull Tessand må etter dette bli å frifinne for overtredelse av tiltalens post I.

Dommen er enstemmig.

DOMSSLUTNING

1. Sara Javaid, født 06.07.1984, frifinnes.
2. Navida Malik, født 09.11.1984, frifinnes.
3. Carina Sarah Bull Tessand, født 15.04.1982, frifinnes.

Stevnevitneforkynning

Dommen sendes politiet ved aktor for forkynning ved stevnevitne for Sara Javaid, Navida Malik og Carina Sarah Bull Tessand.

Retten hevet

Bjørn Askim

Ola Jørgen Swang

Silje Bjørnø Haga

Til deg som har fått en dom i tingretten

Her får du informasjon om:

1. anke til lagmannsretten
2. ny behandling i tingretten
3. straff og soning

1. Anke til lagmannsretten

Du har rett til å anke en dom fra tingretten til lagmannsretten. Å anke betyr at en annen domstol behandler hele eller deler av saken din på nytt.

Fristen for å anke er to uker

Du må anke dommen innen to uker fra den dagen dommen ble forkynt for deg. Er du pålagt å møte til forkynnelse, starter fristen fra det varslede forkynnelsestidspunktet, selv om du ikke møter.

Hva kan du anke over?

Du kan for eksempel anke hvis du mener at

- det ikke er godt nok bevist at du er skyldig i det du ble dømt for i tingretten
- retten har tolket loven feil
- straffen er for streng
- retten har gjort feil i saksbehandlingen
- andre deler av dommen er feil (erstatning, inndragning, tap av retten til å kjøre bil o.l.)

Kan lagmannsretten nekte å behandle anken?

Lagmannsretten vurderer alle anker, men den kan nekte å gi anken din full behandling hvis den mener det er klart at dommen ikke vil bli endret.

Hvis dommen kun gjelder en bot, inndragning eller tap av retten til å kjøre bil, vil lagmannsretten som regel ikke behandle anken, med mindre det er spesielle grunner for det.

På den andre siden vil lagmannsretten nesten alltid behandle en anke hvis saken gjelder en forbrytelse som kan føre til fengsel i mer enn seks år.

Innhold i anken

Dette må være med i anken:

- hvilken dom du anker over, og om anken gjelder hele dommen eller bare enkelte deler
- hva du anker over, for eksempel:
 - at det ikke er godt nok bevist at du er skyldig i det du ble dømt for i tingretten (beskriv gjerne hva du er uenig med tingretten om)
 - at retten har tolket loven feil (oppgi gjerne hvilke feil)
 - at straffen er for streng
 - at retten har gjort feil i saksbehandlingen (og i så fall hvilke feil)
- om anken gjelder inndragning
- om du krever ny behandling av erstatningskrav
- om du krever ny behandling av andre sivile krav som nevnt i straffeprosessloven § 3

Dette kan også være med i anken:

- nye bevis som du vil legge fram
- hvilket resultat du ønsker

Hvis du krever ny behandling av erstatningskrav eller andre sivile krav nevnt i [straffeprosessloven § 3](#), må du oppgi:

- om anken gjelder hele avgjørelsen
- hvilket resultat du ønsker
- feilene du mener har skjedd
- hvorfor du mener det er gjort feil (både faktiske feil og rettslige feil)
- bevisene du vil føre

Slik anker du

En advokat eller forsvarer kan gi deg råd om du bør anke eller ikke, og hjelpe deg med å skrive anken. Du kan også få hjelp til å skrive anken i tingretten, hos påtalemyndigheten eller av noen som jobber i fengselet. Du må selv underskrive på anken.

- Du kan levere anken skriftlig eller muntlig til tingretten der du fikk dommen.
- Du kan også levere anken til påtalemyndigheten, for eksempel politiet eller statsadvokaten.
- Er du i fengsel, kan du få hjelp av noen som jobber der til å sende inn anken.

Du får oppnevnt forsvarer hvis saken blir behandlet av lagmannsretten

Hvis lagmannsretten bestemmer at den skal behandle anken din, får du oppnevnt en forsvarer. Det er staten som betaler forsvareren, du skal ikke betale. Du kan vanligvis velge hvem du vil ha som forsvarer. Hvis du ønsker en bestemt forsvarer, skriver du det i anken.

2. Ny behandling i tingretten

Er du dømt i en straffesak, men var ikke til stede da saken din ble behandlet? Da kan du be om at saken blir behandlet på nytt. Da må du forklare hvorfor du ikke kunne komme til rettssaken, og hvorfor du ikke meldte fra i tide.

Fristen for å kreve ny behandling er to uker fra du har lest eller hørt dommen.

3. Straff og soning

Når skal du sone?

Når dommen er endelig behandlet (rettskraftig), vil politiet sende den til Kriminalomsorgen, som sender deg innkalling til soning. Dette gjelder alle typer straff.

- Er du dømt til fengsel, får du innkalling minst tre uker før du skal møte fram til soning.
- Hvis du har spesielle ønsker om når du skal sone, må du fortest mulig ta det opp med Kriminalomsorgen.

Kan du sone hjemme?

Har du fått en ubetinget fengselsstraff på under seks måneder? Da kan du søke om å få sone hjemme med elektronisk kontroll (soning med fotlenke). Hvis du er aktuell for en slik soningsform, vil Kriminalomsorgen sende deg informasjon og søknadsskjema.

Kan du sone på institusjon?

Har du fått en ubetinget fengselsstraff på under ett år? Da kan du søke Kriminalomsorgen om å få sone straffen i en institusjon, som for eksempel gir deg:

- behandling av rusproblemer
- behandling av psykiske lidelser
- spesielle former for omsorg eller attføring

Mer informasjon og søknadsskjema får du hos Kriminalomsorgen.

Hva er betinget fengselsstraff?

Betinget fengselsstraff betyr at soningen er utsatt i en prøvetid. Hvis du ikke gjør noe straffbart i denne prøvetiden, slipper du å sone i fengsel. Hvis du gjør noe straffbart i prøvetiden, kan retten bestemme at du likevel skal sone hele eller deler av fengselsstraffen.

Det kan også være andre vilkår i dommen, som å gjennomføre Narkotikaprogram med domstolskontroll (ND) eller et program mot ruspåvirket kjøring (RK). Her gjelder også det samme: Hvis du bryter vilkårene, kan retten bestemme at du må sone hele eller deler av straffen likevel.

Hva er ungdomsstraff?

Hvis du er dømt til ungdomsstraff, blir saken din sendt til Konfliktrådet. De kaller deg inn til et såkalt stormøte. Her skal dere forsøke å bli enige om hva du må gjøre for å unngå fengselsstraff. Hvis dere ikke blir enige, sendes saken tilbake til domstolen. Da vil retten bestemme om du skal sone hele eller deler av straffen i fengsel.

Hva er samfunnsstraff?

Samfunnsstraff betyr at du skal gjøre samfunnsnyttig tjeneste, delta i et program eller andre tiltak i et bestemt antall timer. Kriminalomsorgen bestemmer når og hvordan straffen skal gjennomføres. Hvis du gjør noe straffbart før du er ferdig med samfunnsstraffen eller bryter andre regler for samfunnsstraffen, kan retten bestemme at du må sone i fengsel i stedet.

Bot

Hvis du ikke betaler boten innen fristen, kan du få trekk i lønn. Boten kan også bli krevet inn ved hjelp av tvang. Går ikke det, kan du bli innkalt til å sone straffen i fengsel i stedet. Du kan søke Kriminalomsorgens bøteadministrasjon om å få gjøre bøtetjeneste (samfunnsnyttig tjeneste) i stedet for å betale boten.

Mer informasjon

- Mer informasjon om soning, straff og alternativer til fengselsstraff finner du på www.kriminalomsorgen.no.
- Se også straffegjennomføringsloven om de ulike formene for soning. Den finner du på www.lovdata.no.
- Har du andre spørsmål, kan du kontakte fengselet, friomsorgskontoret eller ND-senteret du innkalles til.